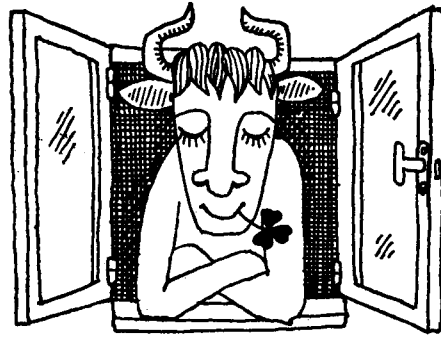
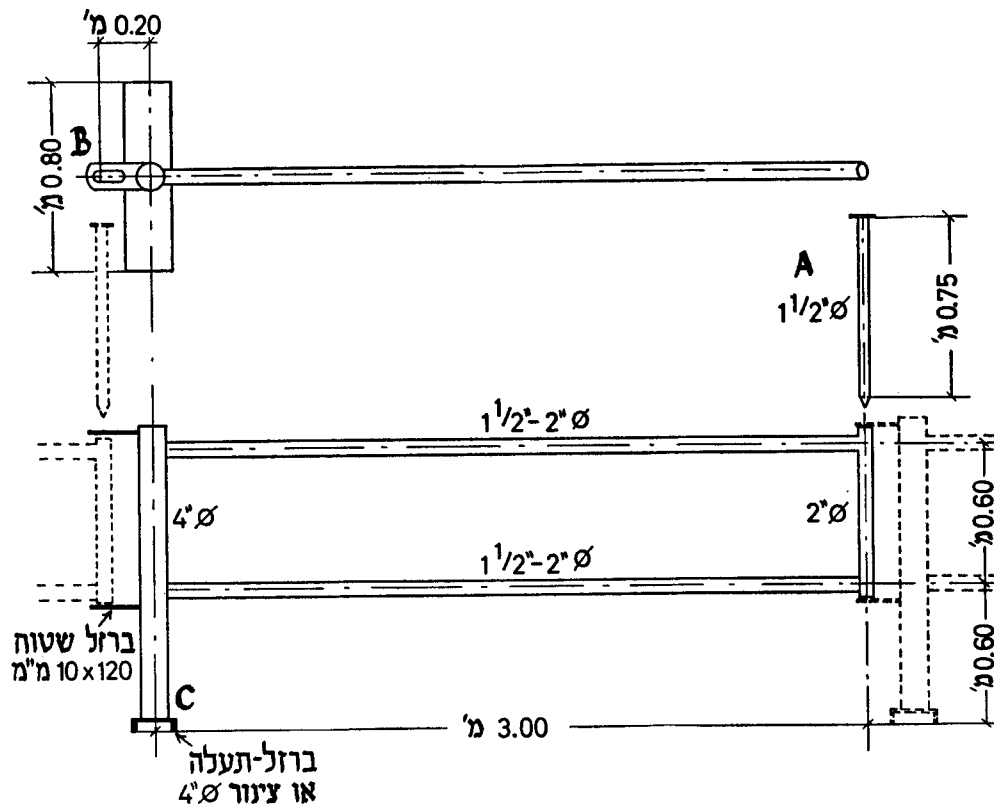

מבנים ואיכיו

גידרה קשיחה וניידת

רבים המשקים המפתחים את ענף הרפת תוך שאיפה להגיע ביום מן הימים ליחידת עדר של 500 פרות ויותר. לאור שאיפה זו נבנים לעיתים מבנים ארוכים יחסית, המיועדים לספק בבוא העת מקום לקבוצות פרות של 80 — 100 ראש בכל אחת. אולם לעיתים מתעכב הפיתוח למספר שנים או שביצוע השלבים המתוכננים נמשך מעבר למצופה. במקרה זה מתעוררת בעית קיומן של מספר קבוצות קטן מדי, אשר בכל אחת מספר הפרות רב מן הרצוי.

תיאור מפורט של מבנה הגידרה הניידת

מירבית. מתוך ניסיון נוכחתי לדעת שאפשר להשתמש בגידרה מעין זו להקמת שבילי הולכה זמניים לבקר ולצרכים אחרים. יש לשים לב למידות הצירים וצורתם (B), וכפי שמסתבר מן השרטוט יש לקדוח בהם חורים מאורכים. בדרך זו מובטחים הרכבה ופירוק נוחים — ללא שימוש בפטישים — כאשר פני החצר המרוצפת אינם ישרים ובמקום בו מוקמת הגדר משתנה זווית שיפוע הרצפה.

נראה לי שבעזרת גידרה מסוג זה ניתן לווסת את גודל הקבוצות במבנים — בעיקר בקוראליים — בקלות רבה ובהתאם לשינויים המתהווים מזמן לזמן. לדוגמא: ניתן לצמצם או להרחיב את המקום המיועד ליבשות בהתאם למספרן. לעיתים חוסך הדבר מקומות, שבחצר בעלת גדירות קבועות הם בלתי מנוצלים. במידה וחברים ירצו לבנות גידרה כזו, ויתעוררו אצלם השגות ושאלות לגבי דרך הביצוע, אהיה מוכן לטפל בכל מקרה.

מרדכי מלען

ה.מ.ב.

מאחר וכמעט בכל המבנים החדשים והמחודשים מרצפים את החצרות, קיימת אפשרות לחלק את הקבוצות לקבוצות משנה — שתים או יותר לאורך האיבוס. למטרה זו אנו זקוקים לגידור יציב, נוח להקמה וקל להעברה, המאפשר את חציית החצר המרוצפת, מן האיבוס עד הסככה, או מגדר לגדר, לפי הצורך.

בשרטוט המצורף מתואר תרשים סכימטי של גידרה כזו, המבוססת על הרעיון של גידרות — מחסומים משטרתיים. הגידרה מורכבת ממספר מסוים של פרקים זהים, אשר מעצם צורתם מתאימים גם לשמש שערים כאשר הדבר דרוש. כל פרק כזה בנוי מעמוד אחד אליו מרותכת הגדר עצמה מצד אחד וצירים מצדו השני. קצה הגדר מתחבר תמיד אל קצות הצירים באמצעות צינור (A). בדרך זו ניתן לבנות גידרה באורך או בצורה שיידרשו (מרובעת, מלבנית, אלכסונית או רב-צלעית).

העמוד האמור מרותך וגשען על בסיס (C) רחב למדי, וצירוף זה מעניק לגידרה יציבות

מסביב למיכון

התפתחויות בממשק החליבה

נות, תנאי האקלים, הדרישות התגייניות, כוח האדם, אפשרויות המימון ועוד כהנה וכהנה — כל אלה מכתיבים לנו, במידה ניכרת, את הרצוי ואף את הנדרש בממשק החליבה, כפי שמכתיבות לנו פעילויות אחרות בייצור החלב.

לאור האמור לעיל ברצוני לבדוק אחת ההתפתחויות האחרונות בהכנסת סוגי מכונות אוטומטיות למחצה. כוונתי למסירים אוטומטיים לגביעים שהופעלו בכמה משקים בחדשים האחרונים. יש הרואים את מסירי הגביעים כאלטרנטיבה לדואו-זאק. לכן, נדמה לי שכדאי שנברר לעצמנו את היתרונות והחסרונות של שני סוגי המכונות ונסה להגיע להערכה לגבי התאמתו של כל אחד מהם לדרישות הממשק בעדרינו.

השנתיים האחרונות הביאו לנו התפתחויות רבות בממשק החליבה, אולי יותר מאשר בכל תקופה דומה מאז עצם המעבר מחליבת ידיים למכונה ואחר-כך ממכונה מיטלטלת למכונת חליבה. היינו עדים לסוגי ציוד חדש; המכונות האוטומטיות למחצה, מכונות מסתובבות לחליבה, קומביינים לחליבה מסוגים שונים — עם צנצנות ובלעדיהן, ולעריכת צנצנות בשיטות שונות. החליבה אינה מטרה בפני עצמה. המטרה היא פרנסתנו מייצור חלב, והחליבה הינה אמצעי בלבד להשגת מטרה זו. בכדי להתפרנס מייצור חלב, יש צורך לחתור ליעילות בניהול הענף בכל אותם ההיבטים שלהם השפעה על תוצאות עמלנו. תנאי הסביב — אפשרויות אספקת המזון-